

İSLÂM TARİHİNDEN YAPRAKLAR (34) : SİFFİN SAVAŞI

(...dünden devam)

Olayı gören biri şöyle anlatmış: Üç gün ve üç gece o denli savaştık ki mızraklar kırıldı, oklar tükendi, sonra müsabakaya girdik. Gece yarısına kadar sopalarla vuruştuk. O kadar ki boğaz boğaza, birbirimizin gırtlığına sarılacak duruma geldik. Kılıçlar orak gibi eğilince demir direklerle birbirimize vurmaya başladık. Homurtudan ve bağırtıdan başka ses duyulmuyordu. Sonra birbirimize taş atmaya, toprak serpmeye başladık. Dişlerimizle birbirimizi ısırdık. Ta Cuma sabahı oluncaya dek böyle dövüştük. Sabahleyin güneş yükselince, savaştan ötürü ortalık toz duman olduğundan güneş görülmez olmuştu. Bayraklar, sancaklar düşmüş, askerler yorgunluktan bitkin vaziyete gelmişti. Eller artık kalkacak durumda değildi, boğazlar da kurumuştur (Şezeratu'z-Zeheb: 1/45; Vak'atu Sıffin, s. 369).

H. Alî'nin, Muaviye'ye ve Şam halkına la'net okumaktan menetmesi

Askerlerinden iki kişinin Muaviye'ye sövdükleri ve Şam halkına la'net okudukları haberini alan H. Alî, adamları çağırıp bu tutumu bırakmalarını emretmiştir:

Adamlar: □ Ey Mü'minlerin emîri, biz hak üzerinde, onlar batıl yolda değiller mi? Demişler.

□ Evet, Ka'be'nin Rabbi hakkı için öyledir, demiş.

□ Peki, öyle ise niçin bizi onlara sövmekten ve onları la'netlemekten menediyorsun? Demişler.

□ Ben sizin la'netçilerden olmanızı istemem. Şöyle diyebilirsiniz: "*Allahım, bizim ve onların kanlarımızın boş yere akıtılmasını koru. Bizimle onlar arasını düzelt. Onları içine düştükleri sapıklıktan kurtar ki bilmeyen hakkı bilsin; yoldan çıkan doğru yola gelsin!*"

(
el-Aḥbâru't-Tıval, s. 165; Tahkîku Mavakîfi's-Sahabe'den nakil, 2/232)

Tahkîme çağrı:

Herîr gecesinden sonra artık her iki ordu da çarpışacak durumda değildi. Kinde lideri Eş'as bn Kays Herîr gecesinde adamlarına şöyle hitabetti: "Ey Müslümanlar, ben sizin dün gece kahramanca çarpıştığınızı gördüm. Vallahi bu yaşıma dek böyle kahramanca bir çarpışma görmemiştim. İmdi burada bulunan, bulunmayana duyursun ki eğer biz yarın galip gelmezsek bu, Arapların mahvolması, namusların çiğnenmesi anlamına gelir. Ben bu sözü Arapları düşündüğüm için söylüyorum. Ben yaşlı bir adamım. (Ölsem de önemli değil). Ama ben biz ölürsek kadınlarımızın ve çocuklarımızın payimal edileceğinden korkuyorum. Allahım, sen bilirsin ki ben kavmime baktım, din kardeşlerime baktım onları korumak için elimden geleni esirgemedim!" (Vak'atu Sıffîn, s. 479)

(devamı yarın..)